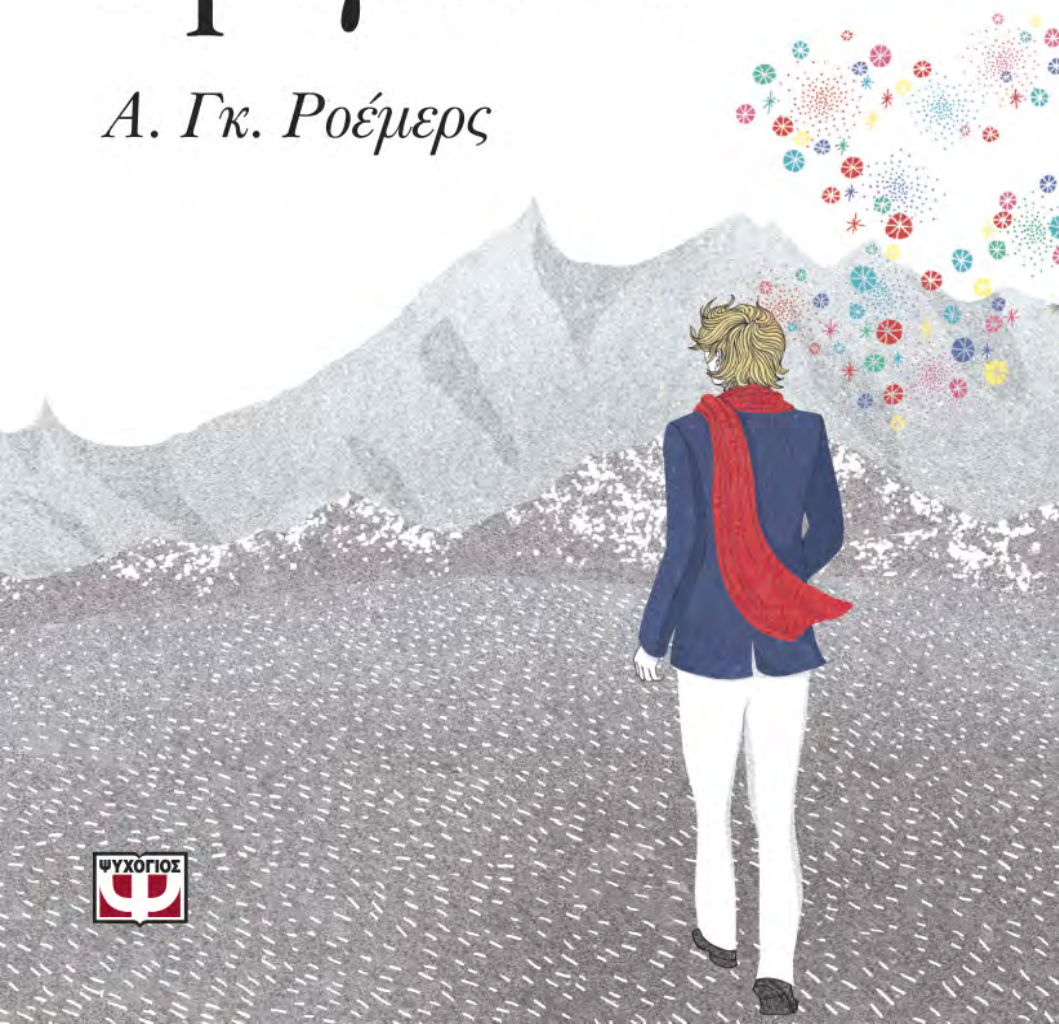

Η επιστροφή του νεαρού πρίγκιπα

Α. Γκ. Ροέμερς

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: EL REGRESO DEL JOVEN PRÍNCIPE

Από τις Εκδόσεις Planeta, Βαρκελώνη 2011

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Η επιστροφή του νεαρού πρίγκιπα**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: A. G. Roemmers

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Χρύσα Θ. Μπανιά

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Ευδοξία Μπινοπούλου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Σταμάτιος Κοτσάτος & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

- © A.G. Roemmers, c/o Guillermo Schavelzon & Asoc.,
Agencia Literaria: www.schavelzon.com
© Εξωφύλλου: Mucho & Laurie Hastings
© Εικονογράφησης: Laurie Hastings
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2012

Πρώτη έκδοση: Φεβρουάριος 2012, 2.000 αντίτυπα

ISBN 978-960-496-435-2

*Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά
και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121

144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Μαυρομιχάλη 1

106 79 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800

Telefax: 2102819550

www.psichogios.gr

e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head office: 121, Tatoiu Str.

144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 1, Mavromichali Str.

106 79 Athens, Greece

Tel.: 2102804800

Telefax: 2102819550

www.psichogios.gr

e-mail: info@psichogios.gr

Α. Γκ. Ροέμερς

Η επιστροφή του νεαρού πρίγκιπα

*Μετάφραση:
Χρύσα Θ. Μπανιά*

Πρόλογος

Πριν από μερικά χρόνια, στο Μπουένος Άιρες, είχα την τύχη να γνωρίσω τον Αλεχάντρο Γκιγιέρμο Ροέμερς. Είχα μιλήσει στους ξαδέλφους μου, Φρανσουά και Ζαν ντ' Αγκέ, ανιψιούς του Σεντ-Εξιπερί, για την πρόθεσή μου να ακολουθήσω τα χνάρια των πιλότων που είχαν συνεισφέρει στη δημιουργία των σταθμών της εταιρείας *Aerpostal* στην Αργεντινή και τη Χιλή. Εκείνοι μου έδωσαν αμέσως τα στοιχεία του Αλεχάντρο Ροέμερς και μου είπαν να επικοινωνήσω μαζί του. Του τηλεφώνησα όταν έφτασα και την ίδια νύχτα δειπνήσαμε μαζί.

Έτσι έμαθα για την ύπαρξη αυτού του βιβλίου. Κουβεντιάσαμε όλη τη νύχτα κι έφυγα με ένα αντίτυπο της *Επιστροφής του νεαρού πρίγκιπα* για να αρχίσω το μακρύ ταξίδι μου στην Παταγονία και στις Άνδεις.

Διαβάζοντας το βιβλίο βρήκα μια εισαγωγή στην πρώτη έκδοση για την Αργεντινή από τον Φρεντερίκ ντ' Αγκέ, ανιψιό του Σεντ-Εξιπερί και εκείνη την εποχή πρόεδρο του Ιδρύματος Σεντ-Εξιπερί, που έλεγε: «Ο Αλεχάντρο Ροέμερς, διατηρώντας πάντοτε την παιδική ψυχή του,

όταν βρήκε αυτό τον μικρό πρίγκιπα στην Αργεντινή θέλησε να μας το πει με το έργο του και να τραβήξει την προσοχή μας στην ποίηση και σε καθετί το ουσιώδες».

Ο συγγενής μου Φρεντερίκ είχε δίκιο. Εκτός από αναγνωρισμένος ποιητής, ο Ροέμερς είναι και ένας πολυσχολος επιχειρηματίας που ταξιδεύει συχνά, πολλές φορές προσκεκλημένος για να παρουσιάσει το βιβλίο και τις ιδέες του. Πηγαίνει σε σχολεία, κολέγια και πανεπιστήμια, και προωθεί το μήνυμα και τις πεποιθήσεις του: με την παιδεία, την πίστη, το κουράγιο και την αυταπάτηση μπορεί κανείς να βγει από τη μιζέρια, τον αναλφαβητισμό και το σκεπτικισμό. Επιμένει πάντα στη μαγεία της αγάπης για την αντιμετώπιση της απώλειας των αξιών στον σημερινό κόσμο.

Αυτό το βιβλίο μάς διηγείται τον τρόπο με τον οποίο το ταξίδι του νεαρού πρίγκιπα στα έρημα τοπία της Παταγονίας προσφέρει σε έναν προνομιούχο ενήλικο την ευκαιρία να κουβεντιάσει με έναν άγνωστο έφηβο, τον οποίο βρίσκει στη μέση του πουθενά και ο οποίος τον ωθεί να κάνει ένα βήμα πέρα από τα φαινόμενα. Τελικά, ο νεαρός πρίγκιπας τον μεταμορφώνει και αλλάζει την αντίληψή του για τους άλλους, θέτοντάς του τα πιο σημαντικά φιλοσοφικά ερωτήματα με τρόπο απλό και κατανοητό. Πρόκειται για ένα ταξίδι μήησης για τους νέους και για μια επιστροφή στην ουσία των πραγμάτων για τους αποπροσανατολισμένους ενηλίκους.

Είναι στιγμές που η *Επιστροφή του νεαρού πρίγκιπα* μοιάζει με ένα είδος σύγχρονης κατήχησης, γραμμένης στον 21ο αιώνα από έναν άνθρωπο που κινητοποιείται

από τη φιλοδοξία μιας μεγάλης αλλαγής, σε μια κοινωνία με πολιτικές δομές που δεν έχουν βρει εφαρμογή κι ένα εκπαιδευτικό σύστημα ανίκανο να προωθήσει ένα μήνυμα ελπίδας.

Αυτό το βιβλίο μάς γυρίζει πίσω σε εκείνο που δεν έπρεπε ποτέ να εγκαταλείψουμε: στην αγάπη για τον πλησίον, την αδελφοσύνη, την παιδεία, την οικογένεια: αξίες που θέτουν τα θεμέλια για πολιτισμένες, ανθρωπίνες κοινωνίες.

Μέσα από τον ήρωά του ο συγγραφέας-ποιητής μάς θυμίζει ότι άλλοι άνθρωποι, όπως εκείνοι που δόξασαν την *Aerpostal* και κυρίως τον μεγάλο της πιλότο, τον Αντουάν ντε Σεντ-Εξιπερί, σημάδεψαν με το κουράγιο, την αυταπάρνηση, το όραμά τους για τον κόσμο, καμιά φορά και με την ίδια τους τη ζωή, την κατεύθυνση που πρέπει να παίρνουν τα βήματά μας.

Η *Επιστροφή του νεαρού πρίγκιπα* είναι ένα βιβλίο που φωτίζει το δρόμο μας. Που μας βοηθά να μεταλαμπαδεύσουμε τη μαγεία της αγάπης, την ικανότητά της να τα αλλάξει όλα.

ΜΠΡΟΥΝΟ ΝΤ' ΑΓΚΕ

Συγγενής του Αντουάν ντε Σεντ-Εξιπερί

Λίγα λόγια αντί εισαγωγής

Σε έναν κόσμο σαρωμένο από τον πόλεμο, να χάνει ολοένα και περισσότερο την αθωότητα και τη χαρά της ζωής, ένας παράτολμος Γάλλος αεροπόρος, ο Αντουάν ντε Σεντ-Εξιπερί, έγραψε ένα βιβλίο, τον *Μικρό πρίγκιπα*, που δε θα αργούσε να γίνει το παγκόσμιο σύμβολο αυτών των χαμένων αξιών.

Η θλίψη και η απογοήτευση του Σεντ-Εξιπερί για μια εποχή που έδειχνε να ξεχνά την απλότητα της καρδιάς και την ουσιαστική πνευματικότητα του ανθρώπου έγιναν κατά πάσα πιθανότητα –και όχι κάποια εχθρική ριπή– αιτία της πρόωρης εξαφάνισής του σε μια αναγνωριστική αποστολή πάνω από τη Μεσόγειο.

Όπως πολλοί άλλοι αναγνώστες του *Μικρού πρίγκιπα*, εισέπραξα κι εγώ την αγνότητα του μηνύματός του και συμμερίστηκα τη θλίψη του Σεντ-Εξιπερί όταν εκείνο το παιδί, που είχε αγγίξει τα μύχια της ψυχής μου, αναγκάστηκε να επιστρέψει στον αστεροειδή του.

Χρειάστηκα αρκετό καιρό για να καταλάβω ότι το μέρος, η άγνοια, ο οξυμμένος εθνικισμός, η έλλειψη αλλη-

λεγγύης, το υλιστικό όραμα της ύπαρξης και πολλές άλλες απειλές θα εμπόδιζαν τον μικρό πρίγκιπα να ζήσει στον πλανήτη μας.

Πολλές φορές αναρωτήθηκα, όπως ίσως κι εσύ, τι θα είχε απογίνει εκείνο το τόσο ξεχωριστό παιδί αν εξακολουθούσε να ζει ανάμεσά μας. Πώς θα ήταν η εφηβεία του; Πώς θα κατάφερνε να διατηρήσει άσπιλη την αθωότητα της καρδιάς του;

Χρειάστηκα αρκετά χρόνια ώστε να βρω τρόπο να απαντήσω σε αυτές τις ερωτήσεις κι είναι πιθανό οι απαντήσεις που βρήκα να ισχύουν μόνο για εμένα. Ίσως, όμως –κι αυτό ελπίζω–, να καταφέρουν να φωτίσουν εν μέρει το δρόμο προς το παιδί που έχει μέσα του ο καθένας μας.

Γι' αυτό έχω την αναιδεια να σου γράψω, αγαπητέ αναγνώστη, στην αυγή ενός νέου αιώνα και μιας νέας χιλιετίας, με ένα πιο θετικό όραμα για τους καιρούς μας, για να μην είσαι τόσο θλιμμένος.

Λυπάμαι που δεν μπορώ να ικανοποιήσω την περιέργειά σου σε περίπτωση που περίμενες μια φωτογραφία, αλλά εδώ και πολλά χρόνια δεν παίρνω φωτογραφική μηχανή ούτε κάμερα στα ταξίδια μου. Υιοθέτησα μάλιστα αυτή τη συνήθεια όταν πρόσεξα ότι οι φίλοι μου συγκεντρώνονταν τόσο πολύ στις εικόνες, ώστε έπαυαν να προσέχουν τις ιστορίες μου. Θέλησα, ωστόσο, να συμπεριλάβω κάποιες εικόνες για να μη δώσω τόσο αυστηρή όψη στην ιστορία. Ύστερα από αρκετές προσπάθειες που δε θα ικανοποιούσαν ούτε τους ενηλίκους ούτε τα παιδιά, αποφάσισα να ζητήσω τη βοήθεια της κα-

λής μου φίλης Λόρι Χέιστινγκς, η οποία αναπαρέστησε κάποιες εικόνες που θυμάμαι έντονα. Μην αφήσεις τις πινελιές της να επηρεάσουν τη φαντασία σου. Η Λόρι δεν έχει πάει ποτέ στην Παταγονία ούτε έχει συναντήσει τον μυστηριώδη νεαρό της ιστορίας αυτής, αλλά ίσως σε βοηθήσει, σε συνδυασμό με τις λέξεις μου, να καταλάβεις πώς ο μικρός πρίγκιπας μπόρεσε να δει το αρνάκι μέσα στο κουτί, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι πρέπει να θεωρήσεις την ιστορία μου υπερβολικά σοβαρή.

Ελπίζω επίσης να με συγχωρήσεις, αγαπητέ αναγνώστη, επειδή συμπεριέλαβα σκέψεις και αντιλήψεις που γεννήθηκαν στο μυαλό μου καθώς εκτυλίσσονταν τα γεγονότα και θέλησα να τις καταγράψω σε αυτό το κείμενο.

Αφού τα είπα όλα αυτά, θα σου διηγηθώ τώρα την ιστορία ακριβώς όπως έγινε.

Αν νιώθεις μόνος, αν η καρδιά σου είναι αγνή, αν στα μάτια σου κρύβεται ακόμη το σάστισμα ενός παιδιού, μπορεί διαβάζοντας αυτές τις σελίδες να ανακαλύψεις ότι τα αστέρια σου χαμογελούν ξανά κι ότι μπορείς να τα ακούσεις σαν να ήταν πεντακόσια εκατομμύρια καμπανάκια.

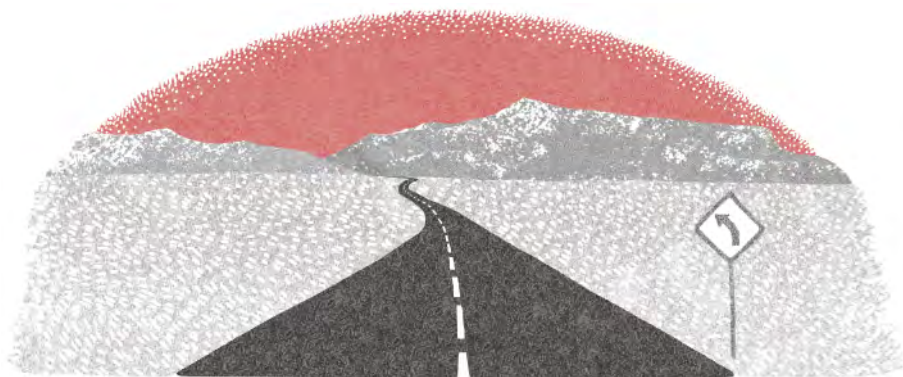
I

Οδηγούσα σε ένα μοναχικό αυτοκινητόδρομο της Παταγονίας (της γης που οφείλει το όνομά της σε μια φυλή αυτοχθόνων οι οποίοι υποτίθεται ότι είχαν πόδια δυσανάλογα μεγάλα*) όταν ξαφνικά είδα στη μια άκρη του δρόμου έναν αλλόκοτο μπόγο. Ενστικτωδώς επιβράδυνα και ανακάλυψα σαστισμένος μια τούφα ξανθά μαλλιά να ξεπροβάλλει κάτω από μια γαλάζια κουβέρτα που έδειχνε ριγμένη πάνω σε μια ανθρωπινή μορφή. Σταμάτησα το αυτοκίνητο και, βγαίνοντας, τα έχασα. Εκεί, σε απόσταση εκατοντάδων χιλιομέτρων από το κοντινότερο χωριό, στη μέση ενός οροπεδίου όπου δε φαινόταν ούτε ένα σπίτι, ούτε ένας φράχτης, ούτε καν ένα δέντρο, ένας νεαρούλης κοιμόταν αμέριμνος, χωρίς την παραμικρή ανησυχία στο αθώο πρόσωπό του.

Εκείνο που είχα περάσει για κουβέρτα ήταν στην πραγματικότητα μια γαλάζια κάπα με επωμίδες, από την οποία

* Στα ισπανικά «pata» σημαίνει «πόδι» και η κατάληξη -όν δηλώνει μεγάλο μέγεθος. (Σ.τ.Μ.)

κάπου κάπου διακρινόταν το βιολετί εσωτερικό. Από εκεί ξεπρόβαλλε ένα λευκό παντελόνι σαν αυτά που φορούν οι ιππείς, με τα μπατζάκια χωμένα σε δυο αστραφτερές μπότες από μαύρο δέρμα.

Το σύνολο προσέδιδε στον νεαρό έναν πριγκιπικό αέρα που δεν ταίριαζε με εκείνα τα μήκη και τα πλάτη της Γης. Το σταρένιο κασκόλ που ανέμιζε ανέμελο μπερδευόταν κάπου κάπου με τα μαλλιά του και του έδινε μια αύρα μελαγχολική και ονειροπόλα.

Έμεινα εκεί για λίγο, σαστισμένος μπροστά σε ένα θέμα που για μένα αποτελούσε ανεξιχνίαστο μυστήριο. Ως και τα σύννεφα σκόνης που έφερνε ο άνεμος, καθώς κατέβαινε από τα βουνά σχηματίζοντας μικρούς ανεμοστρόβιλους, έδειχναν να τον έχουν αποφύγει.

Κατάλαβα αμέσως ότι δεν μπορούσα να τον αφήσω κοιμισμένο κι ανυπεράσπιστο, χωρίς νερό και τροφή σε εκείνο το έρημο μέρος. Αν και η όψη του δεν ενέπνεε κα-

νένα φόβο, αναγκάστηκα να κατανικήσω έναν επίκτητο δισταγμό και να πλησιάσω τον άγνωστο. Όχι χωρίς δυσκολία, τον πήρα στα χέρια μου και τον έβαλα στο κάθισμα του συνοδηγού.

Το γεγονός ότι δεν ξύπνησε με εξέπληξε τόσο πολύ, ώστε για μια στιγμή φοβήθηκα πως ίσως ήταν νεκρός. Ωστόσο, ένας αδύναμος μα κανονικός σφυγμός μού αποκάλυψε ότι δεν ήταν έτσι. Σαν άφησα πάλι το χαλαρό του χέρι στο κάθισμα σκέφτηκα πως, αν δεν είχα επηρεαστεί τόσο πολύ από τις κλασικές εικόνες των φτερωτών πλασμάτων, ίσως να είχα πιστέψει ότι βρισκόμουν μπροστά σε έναν άγγελο που είχε κατέβει στη Γη. Αργότερα, θα καταλάβαινα ότι ο νεαρός ήταν εξαντλημένος και είχε φτάσει στα όρια της αντοχής του.

Όταν ξαναπήρα το δρόμο μου, πέρασα κάμποση ώρα σκεπτόμενος πώς οι ενήλικοι, με τις τόσες προστατευτικές προειδοποιήσεις τους, μας απομακρύνουν από τους άλλους σε τέτοιο βαθμό, ώστε όταν αγγίζουμε κάποιο συνάνθρωπό μας ή τον κοιτάμε στα μάτια, νιώθουμε μια άβολη επιφυλακτικότητα.

«Διψάω», ανακοίνωσε ξαφνικά ο νεαρός και με κατατρόμαξε, γιατί κόντευα να ξεχάσω ολότελα την παρουσία του. Παρόλο που είχε μιλήσει μαλακά, ο ήχος της φωνής του ακούστηκε κρυστάλλινος, σαν το νερό που ζητούσε.

Σε μακρινά ταξίδια όπως εκείνο, που μπορούσαν να διαρκέσουν ως και τρεις ημέρες, είχα πάντα στο αυτοκίνητο αναψυκτικά και σάντουιτς, για να μη χρειάζεται να σταματώ παρά μόνο για να βάλω βενζίνη. Του έδωσα ένα μπουκάλι, ένα πλαστικό ποτηράκι κι ένα σάντουιτς

με κρέας και ντομάτα τυλιγμένο σε αλουμινόχαρτο. Έφαγε και ήπια δίχως να πει λέξη. Στο μεταξύ, το μυαλό μου είχε αρχίσει να κατακλύζεται από ερωτήσεις: *Από πού έρχεσαι; Πώς έφτασες ως εδώ; Τι έκανες πεσμένος σε εκείνο το χαντάκι; Έχεις οικογένεια; Πού είναι;* και τα λοιπά. Καθώς είμαι άνθρωπος ανυπόμονος, γεμάτος περιέργεια και πάντοτε πρόθυμος να φανώ χρήσιμος, ακόμη και σήμερα απορώ πώς στάθηκα ικανός να μείνω σιωπηλός εκείνα τα δέκα ατέλειωτα λεπτά, ενώ περιμένα να αναλάβει δυνάμεις ο νεαρός. Εκείνος, πάλι, έφαγε και ήπια λες και το να εμφανιστεί ένας άνθρωπος και να του προσφέρει κάτι να πει κι ένα σάντουιτς με κρέας, αφού είχε μείνει να κείτεται εγκαταλειμμένος στη μέση ενός σχεδόν έρημου τόπου, ήταν ό,τι πιο φυσιολογικό στον κόσμο.

«Ευχαριστώ», είπε σαν τελείωσε κι ακούμπησε ξανά στο παράθυρο του αυτοκινήτου, θαρρείς κι εκείνη η λέξη αρκούσε για να απαντήσει σε όλες μου τις ερωτήσεις.

Μια στιγμή αργότερα συνειδητοποίησα ότι δεν τον είχα ρωτήσει καν προς τα πού κατευθυνόταν. Επειδή τον είχα βρει στο δεξιό μέρος του δρόμου, είχα θεωρήσει δεδομένο πως ταξίδευε προς το νότο, αλλά στην πραγματικότητα το πιο πιθανό ήταν ότι προσπαθούσε να φτάσει στην πρωτεύουσα, που ήταν βόρεια.

Είναι παράξενη η ευκολία με την οποία υποθέτουμε ότι και οι άλλοι πρέπει να τραβήξουν τον ίδιο δρόμο που ακολουθούμε και εμείς.

Όταν έστρεψα ξανά τη ματιά μου προς το μέρος του, ήταν πολύ αργά. Ο ύπνος τον είχε πάρει γι' άλλη μια φορά πολύ μακριά από εκεί.

Ένας άντρας ταξιδεύει μόνος του στους απέραντους και απομονωμένους δρόμους της Παταγονίας. Ξαφνικά βλέπει μια ανθρώπινη φιγούρα: είναι ένας πεινασμένος και αβοήθητος έφηβος με παράξενο ντύσιμο και αστέρια γύρω από τα ξανθά του μαλλιά. Ο άντρας συνειδητοποιεί ότι έχει μπροστά του τον Πρίγκιπα που έχει μεγαλώσει πλέον και έχει γυρίσει στη Γη. Οι δυο ταξιδιώτες αρχίζουν να μιλάνε για τα πιο απλά και πιο σημαντικά πράγματα της ζωής.

Το ταξίδι τους με προορισμό το άγνωστο γίνεται ένα πραγματικά πνευματικό ταξίδι, που τους οδηγεί από την αθωότητα στην ωριμότητα, από το καθημερινό στο μεταφυσικό και από τη λύπη και την κυνικότητα στην ευτυχία και στον ενθουσιασμό για τη ζωή.

Ένα πρωτότυπο βιβλίο που θα αλλάξει για πάντα τη ζωή σας.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΙΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr

ISBN 978-960-496-435-2

9 789604 196435 >

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΖΗΣ: 09314

ΔΙΑΒΑΣΩ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΓΙΑΤΙ ΚΑΘΕ ΒΙΒΛΙΟ ΜΕ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ